

Pinguïns in de klas

30-10-06,

'Het is hier precies Hollywood', fluistert een leerling van School aan de Stroom op Linkeroever. De vloer van de gang is bezet met theaterstickers. De pinguïn die erop afgebeeld staat, zwaait even later de deur van klas 5b open.

DOOR WOUTER HILLAERT

ANTWERPEN | Vaders en eieren is de tweede voorstelling waarmee jeugdtheaterhuis HETPALEIS zelf naar de scholen trekt. 'Een cadeautje voor kinderen die anders weinig theater zien', zegt actrice Brechtje Louwaard.

De speeltijd is gedaan, de leerlingen van het vijfde leerjaar van juf Daisy voelen dat er iets op til is. Ze hebben onlangs in de klas een dvd over pinguïns gezien, en krijgen daar nu van medewerkster Paula van HETPALEIS vragen over. "Waar vonden jullie het droevig?" Toen die stormvogel aanviel, zo blijkt. "En waar was het mooi?" Vingers schieten in de lucht. "Toen die twee pinguïns verliefd werden, met hun kopjes tegen elkaar", zegt een meisje. Ze tekent het voor de rest van de klas op bord. "Net mensen, hé?"

Precies over die gelijkenis gaat het stuk Vaders en eieren waarmee Brechtje Louwaard even later de klas komt binnenvallen. Zoals ze strak voor zich uit naar het raam schrijdt, lijkt ze wel een vampiervrouw. Van de verstomde banken volgen twintig paar ogen haar tred, terwijl door de deur ook Tristan Versteven in rokkostuum mee binnenglijpt. Ze zijn twee pinguïns, ver van huis: een vrouw alleen en een man 'met aandrang'. Als ze even later een kindje maken door elkaar voor het bord innig te omhelzen, gniffelt heel 5b achter zijn handen.

Heleen Verberg schreef het stuk Vaders en eieren in 1996 voor de Groningse groep Citadel, die het speciaal in klassen wou spelen. Typisch educatief is de tekst nochtans niet. Het natuurgegeven dat de mannetjespinguïn het ei van het vrouwtje uitbroedt, gebruikt Verberg vooral om een menselijk huwelijksportret te schetsen. In haar stuk drijft de zorg voor het ei een wig tussen beide partners: pa claimt het alleenrecht over zijn nageslacht, ma gaat diep gekwetst voedsel zoeken. Ze ruziën zoals in vele huisgezinnen.

Regisseur Peter De Graef heeft dat relatieconflict voor de scholentournee van HETPALEIS nog versterkt. Als Louwaard de klas uitgaat en weer

binnenkomt met een eetmand vol rolmops in blik, springt de broedende Versteven zo kwaad op van het bureau vooraan dat de leerlingen bijna uit hun bank wippen. "Ons kind verdient verse vis!" Louwaards ogen schieten vol tranen. Het ei zal niet uitkomen, weet haar moederlijke intuïtie tegen het vaderlijke beter weten in. Vaders en eieren eindigt niet happy, maar open.

Het ei dat achterblijft nadat beide acteurs zijn verdwenen, geeft vanzelf een nagesprek. "Het is gewoon niet gelukt, ze zullen volgend jaar wel een nieuw ei maken", weet één leerling. "Maar pinguïns eten toch geen bananen?" De voorstelling heeft hen erg gesmaakt. "Ik vond het leuk dat de acteurs zo dicht kwamen, en rechtstreeks dingen vroegen. In musicals is dat niet, daar kun je bijna niets zien!"

Ook voor Louwaard is die directheid het grote surplus van in klassen spelen. "In HETPALEIS heb je veel minder voeling met de kinderen in de zaal. Hier lees je de fascinatie of de bewondering in hun ogen. Je moet wel wakkerder zijn. Er zijn zoveel omgevingsfactoren waar je op wilt inspelen, maar je moet tegelijk alle aandacht houden op je verhaal en je ontroering. We kunnen ons nergens achter verschuilen, zeker omdat Peter ons zo authentiek mogelijk wil zien spelen."

Vaders en eieren speelt deze week in HETPALEIS, Theaterplein, Antwerpen (03/202.83.60). Scholentournee tot begin december. www.hetpaleis.be